

stalo a sáhnuo k jiným položkám, které jsou zařazeny v nižší nebezp. třídě.

K námitce této nutno podotknouti, že podle schematu, připojeného k cit. min. nařízení, třída A jest nejnižší třídou, do které podnik úraz. pojištění podrobený lze zařaditi, takže zařazení jeho ještě do nižší třídy není vůbec ani možné. Jest tedy tato námitka bezpodstatná. Kterou položku zařazenou ještě do nižší nebezpečenské třídy má stížnost na mysli, sama blíže nijak neoznačuje a není proto po této stránce stížnost náležitě konkretisována.

Č. 7547.

Pojištění pensijní. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: I. * Výrok úřadu, vyslovující z dozorčí moci, že určitá osoba není podrobena pojistné povinnosti pensijní, působí teprve ode dne jeho doručení. — II. * Stížnost, podanou žadatelem k nss-u na toto časové omezení, nelze odmítnouti pro nedostatek právního nároku na výkon dozorčího práva.

(Nález ze dne 12. listopadu 1928 č. 22.159/27.)

V ě c: Samuel v R. proti ministerstvu sociální péče o pojištění pensijní.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Podáním z 26. března 1926 obrátil se st-l na žal. min. se žádostí, aby výměr Zem. úřadovny Všeob. pens. ústavu v Bratislavě, kterým byly mu předepsány pojistné příspěvky za zubního technika, u něho zaměstnaného, byl zbaven platnosti a úřadovně bylo nařízeno, aby výměr zrušila a exekuční vymáhání příspěvků zastavila. Žádost odůvodněna byla tím, že zubní technik pens. povinnosti nepodléhá.

Nař. rozhodnutím vyloučilo žal. min. ze své úřední moci dozorčí Huberta L., zubního technika, zaměstnaného u st-le a pojištěného u Zem. úřadovny Všeob. pens. ústavu v Bratislavě, z věcných důvodů z pens. pojištění s účinností ode dne doručení nař. rozhodnutí. Další žádosti st-lové „aby byl vysloven zánik pojistné povinnosti jmenovaného zaměstnance se zpětnou platností, t. j. od 15. dubna 1924, vyhověno nebylo, poněvadž pojištění jeho spočívá na pojistném výměru, vešlém ve formální právní moc, jest až do dne účinnosti předchozího dozorčího opatření pravoplatné a nemůže proto býti zrušeno se zpětnou platností.

Do této zamítavé části rozhodnutí podána jest stížnost, která vytýká jeho nezákonnost z toho důvodu, že žal. úřad nevyslovil zánik pojistné povinnosti dotčeného zubního technika ex tunc. Nss shledal stížnost bezdůvodnou.

Stížnost nenamítá, že by onen výměr formálně pravoplatným se nestal, nýbrž uvádí, že st-l se odvolal k žal. úřadu proto, že Zem. úřadovna vymáhala zaplacení předepsaných pojistných příspěvků exekucí neprávem, ježto zubní technik pojistné povinnosti nepodléhá. Toto podání st-lovo adresováno jest min. soc. péče, bylo jemu přímo zasláno a jest označeno jako »prosba«. Z jeho obsahu však jest zřejmo, že st-l domáhal se jím až ve stadiu exekučního řízení, aby pojistný výměr zbaven byl platnosti. St-l nedomáhal se tedy zrušení výměru toho řádným opravným prostředkem podle pens. zákona přípustným v pořadí instanč-

ním, nýbrž dovolával se zakročení min-a jako úřadu dozorčího. Min. také jen v té své funkci jako úřad dozorčí podání st-lovo vyřídilo, jak to z doslovu nař. rozhodnutí vysvítá.

I když žal. úřad o žádosti st-lově jen v dozorčí své funkci rozhodl, ale vyslovil, že jeho zaměstnanec pens. pojistné povinnosti od určité doby nepodléhal, nelze stížnost do takového výroku podanou odmítnouti pro nedostatek právního nároku na výkon dozorčího práva, ježto žadateli výrokem takovým vznikl nárok, aby výrok takový byl přezkoumán po stránce věcné, t. j. zda rozhodnutí úřadu z moci dozorčí zakročívního v příčině časového omezení pens. pojistné povinnosti, v něm vysloveného, jest ve shodě s právním řádem.

Žal. úřad vyslovil, že vyloučení dotčeného zaměstnance z pens. pojistné povinnosti má účinek teprve ode dne doručení nař. rozhodnutí, t. j. ex nunc. Stížnost proti tomu namítá, že účinek ten měl býti vysloven se zpětnou platností již od 15. dubna 1924, t. j. ex tunc. Dovojuje to z toho, že nepodléhal-li onen zaměstnanec st-lův pens. pojistné povinnosti vůbec, nepodléhal jí ani v době před doručením nař. rozhodnutí. Stížnosti nelze dáti za pravdu.

Výměr, kterým bylo vysloveno, že H. L. ve svém zaměstnání u st-le podléhal pens. pojistné povinnosti, zůstal, ježto proti němu nebyly podány v zák. lhůtě námitky, tak dlouho právně účinným, dokud z dozorčí moci úřadu nebyl zbaven platnosti a nahrazen rozhodnutím novým, vyslovujícím, že tu takové pens. pojistné povinnosti není. Až do této doby trvala oním formálně pravoplatným výměrem založená práva a povinnosti, a to jak pens. ústavu tak i pojištěnce a jeho zaměstnavatele. Právní situace, vytvořená tímto výměrem o pens. pojistné povinnosti, zůstala nedotčena až do doručení nového rozhodnutí stranám, neboť od rozhodnutí, dokud stranám není doručeno, může býti vždy upuštěno a dokud strany o právní situaci novým rozhodnutím změněné z obsahu doručeného jim rozhodnutí toho se nedozví, ono nemůže míti na jejich práva a povinnosti dřívějším rozhodnutím založená právních účinků (sr. nář. Budw. 952, 2518, 2750 a j.).

St-I, jak řečeno, nepopírá, že původní pojistný výměr nenabyl právní moci. Podle toho, co shora bylo uvedeno, povinnosti pro st-le z něho vyplývající, zejména placení pojišťovacích příspěvků, trvaly jako důsledek pravoplatného výměru toho až do dne, kdy bylo mu doručeno nař. rozhodnutí. Jestliže tedy žal. úřad vyloučil v něm zaměstnance st-lova z pensijní pojistné povinnosti teprve s účinností od tohoto dne, jest výrok tento ve shodě se zákonem.

Č. 7548.

Pojištění pensijní: I. K výkladu pojmu »poměr služební« podle § 1 zák. č. 89/1920. — II. Podléhá akvisitér pojišťovny pojistné povinnosti pensijní? — III. Závislost hospodářská nepatří k pojmovým znakům služebního poměru.

(Nález ze dne 12. listopadu 1928 č. 23.360/27.)